

Protokol nahrávky*

Pamětník: Ludmila Kovářová – Bílková

Datum a místo natáčení: 24. 10. a 31. 10. 2017 v Horoměřicích

Natočil a zpracoval: Vilém Faltýnek

1. NAHRÁVKA	
	Představení pamětnice, narozena 24. 8. 1937 v Brně. Otec byl ak. mal. Jaroslav Kovář. Bratr výtvarník, později emigroval. Se spolužáky z konzervatoře se domluvili, že po vojně se všichni sejdou a budou dělat divadlo. Divadlo Na zábradlí, „Kdyby tisíc klarinetů“, s Ladislavem Fialkou měli výstupy. Později vlastní premiéra Pantomimy na zábradlí. – V dětství bydleli v Žabovřeskách. Tatínek spolupracoval s odbojem, musel v určité chvíli zmizet, odstěhovali se do Prahy. Jak se tatínek dostal k malování. Pracoval v tzv. Agrárních operacích [pravděpodobně odbor ministerstva zemědělství]. – Maminka Anežka (za svobodna Zdráhalová) z Prus u Přerova. Po otcově smrti pracovala jako pokladní ve Špálově galerii v Praze.
0:14:54	V Praze bydleli na Smíchově. Škola v Kořenského ulici. Doba osvobození a pražského povstání, Rusové na ulici. Spolužačka Karla Horká chodila do baletní školy paní Geislerové [pravděpodobně Ema Geitlerová] v Dejvicích, LKB se přidala k ní. Po roce [v rozhovoru ex post upřesněno na dva roky] docházky dělala zkoušky na konzervatoř. Doma nikdo k tanci neinklinoval. Učitelka hudební výchovy ze školy brala zájemce večer do divadla, zejména na operu. – Zkoušky na konzervatoř neudělala, ale díky náhodě mohla složit doplňovací zkoušky a nastoupila. (<i>Fotografie</i>)
0:30:12	Horká taky studovala na konzervatoři. – Vzpomínky na školní návštěvy divadla. Vzpomínka na statování při studiu konzervatoře, faux pas s rekvizitou. – Třídní na konzervatoři Zora Šemberová. Výborná pedagožka. Uměla být velmi ostrá. – [Anna] Dubská učila herectví, narátorka trpěla velkým ostychem.
0:40:07	Po absolutoriu museli Jiří Kaftan a Ladislav Fialka na vojnu, slíbili si, že se za dva roky znovu sejdou a budou dělat pantomimu. Narátorka nastoupila do angažmá do Kladna. Po čtvrt roce přešla do vojenského souboru (AUS). Kvůli jeho přesunu do Plzně odešla a našla angažmá ve Státním souboru písní a tanců. V Kladně tančila ve „[Kde] skřivánek zpívá“ a hrála mulatku ve „Zvonech ze San Diega“. AUS – malý zájezdový soubor, zkušebny v Lékařském domě v Praze. Vystupovali i v kasárnách na útvarcích. Konferenciérem Josef Zíma. Historka, jak si houslista zapomněl housle. Fialka měl pantomimické výstupy. – Státní soubor písní a tanců, roční angažmá. Sídlo na Strahově. Působila tu Zdena Hachlová, spolužačka z konzervatoře.
0:51:33	Zůstala tu do začátku Zábradlí, angažmá se jí asi dva měsíce překrývala. Pořady v Redutě. (S Fialkou) tam chodili, seznámili se s Jiřím Suchým. Budovu měl na starosti Národní výbor Prahy 1, tamní úřednice tomu fandila. Fyzickou práci na přípravě divadla zajistili tanečníci z Pantomimy. (<i>vzpomínka pana Bílka</i>) Hudbu psal Zdeněk Šíkola, Boris Soukup navrhoval výpravu, švagrová Mirka Kovářová kostýmy. – Účinkování narátorky v leporelu „Kdyby tisíc klarinetů.“ Se Šikolou spolupracovali už jako konzervatoristé. Fialka byl výtvarně i hudebně schopný, byl všestranný talent. – Cesta konzervatoristů k pantomimě, prostřednictvím Vladimíra Doležala. V pantomimě

* Protokol nepředkládá ověřená fakta. Reprodukuje informace v té podobě, v jaké je uvádí narátorka. Případná vnější doplnění jsou odlišena hranatými závorkami.

	„Pierot holičem“ ještě nehrála, až v „Záletném Pantaloni“. Výstava „Smích boží a tvoří“.
1:06:12	Rozchod s profesorkou Hrdinovou a jejím manželem. Kdo nebyl součástí pantomimické skupiny. Jak vzniklo rozdělení ročníku na pantomimu a ostatní. Absolventská baletní inscenace Mozartových „Maličkostí“. „Večer tří pantomim“ byla neoficiální absolventská inscenace. Jaký byl vliv ruského baletu, nepociťovali ho výrazně. – Volba tance v dětství byla jednoznačná, nic jiného ji nezajímalo. Když přišlo první vyrozumění, že nebyla přijata, hrozilo, že se bude muset jít učit na číšnici. Bratrova cesta k výtvarnému umění. Náhody v životě. Rodiče narátorku podporovali v zájmu o umění. Otcovo poválečné studium, jak to rodina zvládala ekonomicky. – Nález dřevěného Ježíše na kříži pod jevištěm Divadla Na zábradlí v roce 1958.
2. NAHRÁVKA	
1:22:20	Komentáře k fotografiím. „Večer tří pantomim“ na nádvoří Klementina v roce 1956 („Námořníci“, „Květinářka“ a „Rozcestí“). – Inscenace „Noss“. – Televizní písnička s Ljubou Herrmanovou „Nevěra“. – Divadelní zájezd do Indie. – Fialka se jako choreograf podílel na „Kdyby tisíc klarinetů“. LKB zpívala duet s Jiřím Suchým.
1:39:37	Atmosféra v nově vzniklém divadle. Nadšení a elán. Ředitelem [Vladimír] Vodička. Odpolední programy v divadle, foyer. – Odchod Šlitra a Suchého. – Rozdělení činoherního a pantomimického souboru. Pantomima zpočátku zkoušela v baletní škole Mádi Bílé. Spolupracovníci: Šikola, Soukup, Soukupová – Kovářová,
1:50:43	Vztah a manželství s Ladislavem Fialkou. K seznámení Fialky s budoucími zakladateli Divadla Na zábradlí došlo při náhodné návštěvě Reduty. Vodička našel prostor. Budova původně patřila Tovaryšstvu Ježíšovu, museli celý objekt vyklidit. Návrat Fialky a Kaftana z vojny. Narátorka byla ještě vázaná v Souboru písní a tanců. – Spolupráce Ladislava Fialky s loutkovým filmem, narátorka taky spolupracovala. – Vzpomínka na večery v Redutě. – Reakce Fialky na první premiéru Pantomimy. – Konec souboru po smrti L. Fialky, po příchodu P. Lébla. Naposledy hráli v Celetné ulici.
2:02:54	<i>(s podkladem soupisu inscenací ve výroční brožuře z roku 1988)</i> „Devět klobouků na Prahu“. Vymyslel Fialka. Prahou inspirované písničky od minulosti do současnosti. – Inscenace „Etudy“. Fialka měl dar neopakovat se. Dál „Cesta“, inscenace složená ze čtyř částí. Narátorka se kvůli této roli cvičila mezi artisty. Postavy commedie dell'arte si zachovávaly základní charakter, ale postupně se modernizovaly. – Obnovená „Pantomima na zábradlí“. Ostatní stále drželi na repertoáru, pantomimu nelze tak rychle nacvičit jako činohru.
2:12:17	Letní kurzy pro zahraniční zájemce, Fialkovi asistovala narátorka a Richard Weber. – Jak se soubor rozšiřoval, původně sedm členů, později devět. Nově Josef Faita, [Olga] Przygodzka. Seznámení s Richardem Weberem, který neměl taneční školení. Film „Kdyby tisíc klarinetů“. – Soužití s činohrou. – Fialka spojoval autora, režiséra a účinkujícího. Dělat „zajíčka“ – při zkouškách Fialkovu postavu někdo zaskakoval. Při zkouškách úvodní kolektivní improvizace. – Obnovená „Pantomima na zábradlí“ 1964. – Fialkova pantomima „Nájemník“ v inscenaci Ionescových her „Plešatá zpěvačka“ a „Lekce“.
2:23:31	„Blázni“, 1965. – <i>(Fotografie z výroční publikace a ze soukromého archivu.)</i>
2:33:01	<i>(natáčení videozáznamu)</i> „Blázni“ byla jedna z nejlepších Fialkových inscenací. Soubor měl inscenaci rád. Námět. Náročnost inscenace. Zájezdy. Příprava inscenace trvala obvykle dva měsíce. Obvyklý provoz souboru. Jak se vyrovnávali s cizími divadelními

	prostory. (konec videozáznamu)
2:42:22	Zájezdy s divadlem. Narození dcery Moniky zájezdy komplikovalo. Ponorková nemoc v souboru se při zájezdech nevyskytovala. – Vztahy (a sňatky) Ladislava Fialky v souboru. – Sedmileté manželství s LK. – Druhý sňatek narátorky v roce 1966. – Božena Věchetová. Situace po odchodu Zdenky Kratochvílové. Osobními vztahy Ladislav Fialka soubor zatěžoval.
2:56:45	Příchod Olgy Przygodské v roce 1966 nesouvisel s mateřskou narátorky. – Libreto inscenace „Knoflík“. – Léto roku 1968. Soubor na zahraničním zájezdu, úvahy o emigraci. – „Caprichos“, inscenace inspirovaná Goyou. „Maličkosti [?]“, „Lásky“, „Hry beze slov“, „Funambules [77]“ na námět Debureauova „Vetešníka“.
3:09:13	Inscenace „Noss“, projevilo se Fialkovo vyčerpání. – Fialkovo úmrtí. – Krátce byl členem souboru Boris Hybner. – LK po zániku souboru učila na herecké škole v Michli.
3:16:56	KONEC